

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek popoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 35 L.
Na naročila brez dopolne naročilnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle

GORIŠKA STRAŽA

Štev. 54

V Gorici, v ponedeljek 14. julija 1924.

Let. VII.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij GORIŠKE STRAŽE Tisk. Juch v Gorici via Morelli 16.
Uprava in urednik: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Ne žalite ljudstva!

„Vedno kaj novega, državljani se ne smejo dolgočasiti“, to je očitno tudi eno izmed načel, s katerimi nas osrečujejo sedanji oblastniki. Novi davki, novi predpisi glede vojne odškodnine, nove pristojbine, nova določila glede društev, novi ukrepi glede časopisja, novi predpisi glede uradnega jezika, nove uredbe pri šolstvu i. t. d., vsak dan kaj novega. Ena takih nepotrebnih novotarij, ki v zadnjem času straši in dela slabo kri po naši deželi, je tudi ta, da se hoče odpraviti male oziroma manjše občine in napraviti iz dveh, treh, štirih občin velike občine.

Priznamo, da misel sama na sebi načelno ni napačna. Velika uprava telesa imajo možnost, da si ustvarijo prožen in točen upravni aparat in vodijo celotno upravo z razmeroma manjšimi stroški lahko veliko uspešneje in na način, ki veliko odgovarja modernim sedanjim zahtevam ko male občine, ki še enega uradnika ne morejo primerno plačevati. Toda način, kako se hoče pri nas to novotarijo uvesti je tak, da moramo proti njemu odločno nastopiti.

Naše ljudstvo je na samostojnost svojih občin ponosno. Tudi občani najmanjše hribovske vasi z velikim samoljubjem gledajo na svoje samostojno županstvo in bi se čutili osramočene in ponižane, če bi izgubil od njih njihov sicer skromni občinski urad. Ta želja po samostojnosti, ta ponos na svojo lastno občino je v našem ljudstvu vsled zgodovinskih tradicij globoko vkoreninjen in ga mora vpoštevati vsak, ki hoče, da ga bo ljudstvo cenilo in spoštovalo.

Se odločneje kot proti temu, da se hoče našim občinam vskratiti njihova upravna samostojnost, moramo ugovarjati proti temu, da se hoče to izvesti samovoljno, brez sodelovanja ljudstva, za čigar pravice gre. Avtonomija občine je brezdvomno vprašanje, ki globoko reže v žitje in bitje našega ljudstva. Odločevati bi zato moralo o njem brezpogojno ljudstvo samo. Toda kaj se godi?

Naj navedemo samo najznačilnejši vzgled: Gorica, ki je postala — ne po naši krivdi — prava sirotica, bi si rada nekoliko opomogla. Zato so sklenili gospodje, ki niso znali in še vedno ne znajo varovati njenih interesov napram Vidmu, da ji bodo poskušali pomagati s priklopitvijo sosednih občin: Št. Petra, Solkana, Podgore, Štandreža in Ločnika.

Na ta način upajo dobiti višje za nove dohodke in hočejo nekoliko potolažiti razjarjene Goričane. Če se bodo te nade uresničile, danes ne bomo preiskovali. Kot nedopustno izzivanje moramo samo pribiti: o načrtu priklopite se povsod govori, prizadetih okoliških občinarjev pa še nihče ni vprašal, kako mislijo o stvari. Pač pa se sklicujejo gospodje na to, da sta se

n. pr. občinska komisarja Galleusig v St. Petru in Marinič v Podgori izrekla za priklopitev. Kdo je poblastil ta dva komisarja k takim izjavam. Ljudstvo, kateremu sta bila vsiljena, gotovo ne. Najbrže so jima oni gospodje, s pomočjo kate-

rih sta zlezla do svojih korit, naročili tudi sedanji izjavi. Zato nista samo brez vrednosti in veljave, temveč je za naše ljudstvo naravnost žaljivo, da se ju omenja in spravlja v javnost.

V imenu našega ljudstva moramo proti takemu sramotilnemu ravnanju najodločneje protestirati!

Kaj se godi po svetu?

Dne 16. julija se bo vršilo med Francozi, Angleži in ostalimi velesilami v Londonu važno zborovanje, na katerem bo padla odločitev glede vojne odškodnine, ki jo ima plačati Nemčija antanti. Vse kaže, da bodo prisostvovali zborovanju tudi Nemci.

Od kar je zadnjič „Goriška Straža“ pisala o francoskih in nemških razmerah, so se izvršile v političnem življenju Evrope velike spremembe. Umor poslanca Matteottija je tako prevzel zanimanje naše javnosti, da nismo mogli obširno poročati o teh dogodkih. Zato podajamo našim čitateljem danes kratko sliko političnih dogodkov, da bodo poučeni o novem položaju v Evropi.

Polom francoskega nacionalizma.

Pri zadnjih volitvah na Francoskem je bil Poincaré poražen in je padel. Z njim se je zrušila stranka francoskih imperialistov, ki so v imenu domovine hoteli vničiti Nemčijo in ogromno škodovati v gledu Francije. Voditelj francoske demokracije gospod Herriot je sestavil novo vlado, katero podpirajo tudi socialisti. To je sprememba, kakor bi si je ne bil nihče mislil pred enim letom. Zmagovalci se pa niso zadovoljili s tem uspehom. Sklenili so, da pometejo od odgovornih mest vse, kar spominja na Poincaréja.

Vsi možje, ki so podpirali pogubno politiko francoskega nacionalizma, se morajo odstraniti. Zmagujoča demokracija je zahtevala, naj se umakne celo poglavar francoske države predsednik Millerand.

Padeč poglavarja republike.

Ta zahteva je napravila v inobemstvu velikanski vtis, kajti nikdar se ni še slišalo, da bi stranka, katera zmaga pri volitvah, tirjala od poglavarja države, naj odstopi. To je isto, kakor da bi po volitvah zahtevala pri nas kaka stranka, naj se umakne kralj Emanuel. In vendar se je predsednik francoske republike moral udati in je šel. Millerand bi bil moral po zakonu vladata sedem let naj ima v parlamentu večino ta ali ona stranka. Poglavar države je po zakonu yzvišen nad vsemi strankami in nihče ga ne more odstaviti. Zakaj je francoska demokracija raje prelomila zakon, ko da bi trpela še nadalje na predsedniškem prestolu Milleranda?

Zato, ker je Millerand podpiral Poincaréjevo politiko in nacionaliste z vsemi silami, ki jih je imel

kot predsednik republike, in se postavil v očiten boj proti francoski demokraciji. Millerand bi bil moral biti enak z vsemi strankami, on bi se ne bil smel vtikovati v strankarske boje, zakaj samo ta je dolžnost najvišjega predstavnika države. Mesto tega se je Millerand zvezal z vladajočo stranko, pomagal ji je celo pri volitvah in prekršil tako ustavne zakone.

Enake stvari vidimo tudi drugod, na primer v Španiji, kjer se je kralj Alfonz XIII postavil na stran generala Primo de Rivera in podpira njegovo stranko proti vsem drugim strankam države. Tako je usoda španskega kralja zvezana z Rivero in kadar se podere z njim, padla je tudi kraljeva prestol Alfonza XIII. Tak slučaj se je pripetil Millerandu in danes sedi na njegovem mestu že drug mož: predsednik Doumergue.

Demokracija zmaguje.

V Franciji je torej položaj spremenjen in razčiščen, možje demokracije misljenja so prevzeli državno krmilo. Za Francijo je to velika dobrot. Ostro nasprotje, ki je doslej vladalo med Francozi in Angleži, je ponehalo, kajti toliko v Londonu kolikor v Parizu so sedaj na vladi možje enakega ali vsaj sličnega misljenja. Delavski minister Makdonald ni mogel občeovati in se pogajati z imperialistom in kapitalistom Poincaréjem in zato je Francija bila vedno bolj osamljena in osovražena. Vsi so mislili, da je francosko-angleškega zavezništva za vedno konec, da se s tem celokupna antanta razbije, da se obrnejo Angleži k Ameriki in prepuste Evropo njenim zmešnjavam in njeni bedi.

Francija se hoče sprijazniti z Evropo.

Zmaga francoske demokracije je položaj popolnoma spremenila. Herriot in Makdonald sta se v par tednih sporazumela in ravno v teh dneh sta odposlala obvestilo o sporazumu vsem velesilam. Dne 16. julija se pričnejo v Londonu pogajanja radi nemške odškodnine, katerim bo prisostvoval tudi zastopnik Amerike. Prvič po odstopu Wilsona se je Amerika odločila, da poseže v politiko Evrope. To je velikanski uspeh, zakaj bogata in mogočna Amerika more edina pomagati Evropi do gospodarskega in političnega miru. Doslej se je demokracija Amerika držala doma, ker ni hotela imeti opravka z nacionalistično in militaristično

Evropo. Da sta Makdonald in Herriot spravila Amerikance v Londonu, pomeni začetek popolnoma nove ameriške politike, ki prinese lahko Evropi velikanske koristi.

Ze to zadostuje, da vidimo, kakšno zaupanje vzbuja demokracija politika nove francoske vlade v Evropi in Ameriki.

S tem, da se je Herriot sprijaznil z Angleži, je rešil antanto, privabil pomoč Amerike in omogočil Nemčiji življenje. Francija hoče prenehati svoje sovraštvo do Evrope in pomagati, da pride končno do miru med izmučenimi narodi.

V boju proti militaristom!

Jasno je, da je nova francoska politika naletela na hud odpor pri Poincaréju in vseh francoskih nacionalistih. Oni vidijo, da se njihova politična zgradba ruši na vseh koncih. To vidimo v pogojih, katere nudita Herriot in Makdonald Nemcem.

Nemčija dobi posojilo v zlatu, in sicer 800 milijonov, da popravi svojo valuto. Rursko ozemlje se vrne Nemčiji, vsi pregnani se smejo zopet podati v Porurje, odpuščeni uradniki in delavci nastopijo svoja mesta itd.

Zato se obveže Nemčija, da da ča redno in točno odškodnino, ki se sporazumno dogaja. Imperialistov je s tem do temeljev uničena. Ni torej nič čudnega, da se zaganjajo Poincaré in njegovi pristaši v divjnim srdom v Herriotovo politiko.

Ravnatoko hud odpor pa je vzbudil Herriot pri nemških nacionalistih. Oni so mislili, da pridejo po volitvah na vlado, pa se jim je ponesrečilo. Herriot je javno izjavil, da se pogaja samo z nemško demokracijo in ne mara podpirati nemškega nacionalizma in Ludendorffovega fašizma. V interesu Nemčije je bilo torej, da nacionalisti ne pridejo na državno krmilo. Socialisti, katoličani in druge demokracijske stranke so odpovedale nacionalistom vsako podporo in tako so se razblinile vse sanje nemške nacionalistične stranke.

Herriot je torej okrepil demokracijsko strujo tudi v Nemčiji in zadal udarec imperializmu vse Evrope.

Upamo, da se pogajanja v Londonu ugodno zaključijo, zakaj Nemci so se že izjavili, da sprejmejo načrt Makdonalda in Herriota skoro v celoti.

Ako pride med Nemci in Francozi do pravega sporazuma potem lahko šele rečemo, da je svetovna vojna končana in da prične za narode doba miru in dela.

Kako postanem komisar?

(Občinski in deželni zakon čl. 3).

Biti komisar je lepo. Dobiš 300 lir na mesec in bič v roke. Pa kako priti do lir in biča? Kako postane gospod Požerl občinski komisar?

Stvar je priprosta. Stopi h gospodu Takointaku in namigni, da so v občinskem svetu nevarni elementi.

Nevarni so državi. Veliko

Italijo ogrožajo trije kmetovalci v Rovtuh. Položaj je napet, v ljudstvu vre. Posebno zato, ker bo občina oddala stavbena dela (g. Takointako je zračni inženir) ali ker v kratkem se razpiše služba občinskega zdravnika (g. Takointako je živinozdravnik) ali pa mesto davčnega izterjevalca (g. T. je brezposeln).

Te tehtne razloge bo g. Takointako, takoj razumel. Popadla ga bo grozovita skrb za obstoj države. S prvim vlakom odirja v Gorico, pritiska kljuge pri Petru, Pavlu in Pilatu, roti odgovorne činitelje naj otmejo državo — in slednjič prinese domov odlok, da

je občinski svet razpuščen in g. Požerl je imenovan za komisarja z mesečno plačo itd.

Novi komisar preskrbi gospodu Takointako zidavo občinskega poslopja (če je inženir), pripravi mu gnezdece občinskega zdravnika (če sicer nima klijentov). Z eno besedo: Roka roko umiva Ali ni to lepo?

In domovina je rešena, svete meje so zavarovane, državni duh se širi. In „Nova Doba“ piše: Ljudstvu se odpirajo oči!

Pa še kako! Kaj bo šele tedaj, ko bo ljudstvo komisarju zaprlo vrata! Robida.

DNEVNE VESTI

KONGRES INVALIDOV NA REKI.

Pretekli teden se je vršil na Reki kongres italijanskih invalidov. Razpravam je sledila cela Italija z velikim zanimanjem. Vprašanje je bilo živo: kako se bodo zadržali nasproti fašizmu in vladi tisti, ki so za domovino največ storili? Zborovanje je bilo zlasti v četrtek zelo burno. Vsi govorniki so bili soglasni v prepričanju, da ne sme biti zveza invalidov politična organizacija. Fašisti se niso upali niti omeniti svoje želje, da bi postala tudi ta organizacija fašistovska. Na zborovanju se je večkrat očitno pokazala velika nezadovoljnost z današnjim stanjem in glavni odbor se je napadal, čes da je bil v pretesnih stikih s fašistovsko vlado.

ZNAMENITE BESEDE VELIKEGA INVALIDA.

Liševno razpoloženje invalidov je najboljšje izrazil veliki invalid Delcroix s sledečimi besedami:

„Tudi vladi moramo dati naš hrat pred narodom to obveznost nase, hoditi po poti soglasja, po poti zakona, potem bodo z Vami vsi invalidi in vsi Italijani. Če pa tega nečete ali ne morete storiti, vedite: da so Italijani velik narod, da mir izvrši vse čudeže, da mir vzge pogum, da so narodu vsi potrebni, toda da nihče ni nenadomestljiv, da bo našel narod v svoji vesti moč, da bo bojeval še poslednjo bitko, in zmagal poslednjo zmago“.

VLADA JE RAZUMELA.

Mussolini je besede poštenega in nesrečnega invalida dobro razumel. Takoj mu je poslal brzojavko, ki jo je Delcroix prebral zborovalcem. V brzojavki mu sporoča, da bodo uvaževane vse zahteve invalidov glede razlage invalidnega zakona. Pri tem je del invalidov vzklinal: „Živjo Mussolini“, drugi del pa je ravno tako odločno vzklinal: „Živela svoboda tiska“. Nadalje izjavlja Mussolini v brzojavki da sta za soglasje potrebna dva. Že leta 1921. je ponudil socialistom in popolarom, mir in sodelovanje v vladi s fašisti; v zadnjem času se je zahtevalo kot v odgovor na Mussolinijeve govore v zbornici, v senatu in na zborovanju večinske stranke, da se tudi Mussolinija izroči najvišjemu sodišču. Mogoče je, da ima fašizem na svoji vesti mnogo grehov; na drugi strani je pa fašizem tudi mnogo žrtvoval in on je dolžan braniti svete fašistovske žrtve.“ Tako je hotel Mussolini popraviti velik vtis, ki so ga napravile Delcroixeve izjave na vso italijansko javnost.

ZA TISKOVNO SVOBODO.

Proti odloku ministerskega sveta, s katerim je popolnoma uničena tiskovna svoboda v Italiji, se je ogorčeno dvignila vsa italijanska javnost. Organiziranje časnikarjev v Veroni, Genovi,

Neapolju, Tridentu, Milanu in drugih italijanskih mestih so odposlale vladi srdite proteste. Tudi Zveza italijanskih časnikarjev v Rimu je najodlednejše obsodila nezakoniti in nekulturni odlok. Fašisti so se na vso moč trudili, da bi dobili to organizacijo v svoje roke, česar pa niso dosegli. Na čelu organizacije je danes znani general Bencivenga.

NIKO GAR NE SPOŠTUJEJO.

Največji italijanski filozof Benedetto Croce, ki uživa ugled med vsemi narodi, je imel pred par dnevi z glavnim urednikom rimskega lista „Giornale d'Italia“ razgovor. Filozof je priznal vrline in zasluge fašizma, ki jih po njegovem mnenju ima; na drugi strani ga pa ni hotel povzdigniti v deveta nebesa ter je tudi odkrito grajal njegove hibe. Zahteval je povratek k zakonitosti in k resnični demokraciji. „Popolo d'Italia“, glavno glasilo fašistovske stranke, je Benedetta Croceja prav po otročje obrcalo:

„Kot filozof je doigrjal svojo vlogo; nica, kot politik mu ni nihče zaupal v realnem življenju; pokopan in pozabljen je bil. Kaj hoče ta mrtvec, ko govori? Fašizem, cenjeni Benedetto, je sedajnost in bodočnost. Vi pa ste glas preteklosti, prepričajte se o tem in molčite.“

Na tak način je blagoslovil glavni fašistovski časopis moža, ki je bil učitelj Gentileja, ministra, ki je izvedel „pravo fašistovsko reformo“ na šolskem polju. Gentile pa je bil le zelo slab učence svojega za Italijo zelo za služnega učitelja Benedetta Croceja.

KOLIKO DOLGUJEMO AMERIKI IN ANGLIJI?

23 zlatih milijard ali pa okroglo 110 milijard papirnatih lir. Obresti za ta dolg pa odplačuje naša država na ta način, da izdaja nove bone, to je z novimi dolgov. V letu 1923-24 je država upravila v plačilo obresti od tega dolga za 640 milijonov zlatih lir novega dolga ali pa za tri milijarde in pol papirnatih lir. Nepoučeni pravijo: toda tega dolga in teh obresti ne bodo mogli plačati nikoli italijanski državljani.

Kdor zastopi, pa pravi: Če ne bo plačal današnji rod italijanskih državljanov, bo plačeval rod za rod, dokler ne bo vse izplačano. Takšen je kapitalizem. Kaj mu mar, če izsejuje polovico truda celih rodov skroz stoletja.

VAŽNO ZA GOSTILNICAARJE.

Opozarjamo gostilničarje na določbo čl. 55 zakona o javni varnosti, da morajo naznaniti krajevni oblasti javne varnosti (županstvu) če hočejo zapreti gostilno za več ko 8 dni. Če bi zaprli gostilno za več ko 8 dni, ne da bi naznanili tega oblastvu, se to smatra za preklje obrtnega dovoljenja (koncesije). Oblastvo sme in mora v tem slučaju koncesijo ukiniti.

POKOJNINE SREDNJEŠOLSКИM PROFESORJEM.

Srednješolskim profesorjem v novih pokrajinah se niso že več mesecev izplačevale pokojnine. Novi naučni minister je odredil, da se profesorjem izplačajo 4 petine pokojnin, dokler se ne sestavijo končni sezname profesorjskega osebja.

ZAHTEVE SKRAJNIH FAŠISTOV.

Poslanca Farinaccija poznajo že vsi kot strastnega in nasilnega fašista. Ko je bil predstavljen pred 10. dnevi kralju V. Emanuelu III., je kralj smehljaje dejal: „Kdo v Italiji ne pozna Farinaccija?“

Ta srditi poslanec zahteva sedaj da izda vlada odlok, ki naj vsem „narodnim sovražnikom“ (t. j. vsem voditeljem opozicije) prepove se ganiti iz domače hiše. Če pa pobegnejo nasprotniki v inozemstvo, naj izgube italijansko državljanstvo. — Ta gospod po našem mnenju ni zloben; le malce meša se mu.

SLOVENCEM V PODGORI IN ŠT. PETRU!

Na zadnji seji občinskega sveta v Gorici smo čuli, da se hočeta slovenski občini Podgora in Šempeter prostovoljno združiti z Gorico. Tako sta pisala goriški občini komisarja Galeusig in Marinič.

Dve prašanji vam stavimo: Ali sme občinski komisar odločati o tako važni zadevi kot je združitev občin? Ne, o tem sme sklepati le redni občinski svet z županom na čelu. Drugo prašanje: Ali bo za slovenske okoličane koristno, če zgubijo domačega župana, domače občinsko gospodarstvo, ako izgubijo pravico, da sami odločajo v domači občini? Ali je to koristno?

Mi Slovenci mesta Gorice vam znamo povedati, kako se godi Slovincem pod vlado magistratne klike. Slovincem plača — mestna klika deli denar, Slovinci pa imajo 8000 Slovencev; imamo le dva slovenska razreda mestne ljudske šole; za Slovence ni službe v mestnih podjetjih, za Slovence magistrat v le, ko nas stiska z občinskimi davčninami. Sedaj bi ta mestna magistratna klika rada postavila še tri samostojne slovenske občine pod svoj jarem. Okoličani, branite svoje gospodarske koristi, držite domačo občino po koncu, ker dokler imate lastno občino, boste še kedaj gospodarji v njej! Ta nasvet vam dajemo mi mestni Slovenci, ki že petdeset let, grenko izkušamo, kako trda je vlada magistratne klike.

Slovinci iz mesta.

SMRTNA KOZA.

V torek 8. t. m. je preminul v Gorici po dolgi in mučni bolezni v najlepši dobi, stara komaj 23 let gospodična Alojzija Likar, učiteljica v Podbrdu. — Bolehala je dolgo časa na nezprosnih sušicah, ki dan na dan zahteva toliko žrtev. — Pogreb pokojne se je vršil v četrtek popoldne ob mnogoštevilni udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev.

Pokojnici večni mir in pokoj. — Preostalom naše sožalje.

VELIK POŽAR V MESSINI.

Uboga Messina. Enkrat trpi ogromno škodo vsled neusmiljenih in vse živo pokončujočih potresov, drugi krat pa vsled požarov. Pretekli četrtek je izbruhnil v leseni cerkvi Sv. Martina ogenj. Vsled vetra se je ogenj naglo razširil in v teku štirih ur je pokončil dve šolski poslopji, cerkev sv. Martina in 250 barak. Brez strehe je ostalo 2000 oseb. Na lice mesta je prihitel minister javnih del Sarrochi. Ministerski svet mu je dal na razpolago 25 milijonov lir za zidanje hiš; 1 milijon lir se je izplačalo mesinskemu prefektu, da jih uporabi za prvo silo, vojaškemu oblastvu se je naročilo, da

poskrbi za šotore in drugi material, da se pripravi začasna streha za nesrečno prebivalstvo. Pri nesreči je bilo nekaj oseb tudi ranjenih. Vzroki požara do sedaj še niso pojasnjeni, vendar se sluti, da je požar povzročila zlobna roka.

ZA ARABCI PRIDEJO SLOVENC!

V kr. odloku od 3. junija 1924. št. 1039 določuje čl. 15: „Po preteku enega meseca, ko se je proglasilo dvojezično besedilo tega odloka v uradnem listu okrožja, se mu morajo izdajatelji časopisov pokoriti.“ — Za Arabce izdaja italijanska vlada zakone in odločbe v italijanskem uradnem in domačem arabskem jeziku. Zahteve Slovencev po izdajanju zakonov, odlokov in odredb v italijanskem in slovenskem jeziku pa smatra vlada za protidržavne. Prepričani pa smo, da bo vlada tudi nasproti slovanski narodni manjšini spremenila svojo politiko, ko bo spoznala, da smo tudi mi ljudje, vsaj toliko ko Arabci. Koliko časa bomo še čakali, da pridejo italijanske vlade do tega priprostega spoznanja?

DRUGO PRAŠANJE G. DRŽAVNEMU PRAVDNIKU.

V pretekli številki smo na uvodnem mestu naslovili na državno pravdnikštvo prašanje glede nasilstev v Brdih. Danes prašamo g. državnega pravdnika:

„Ali je v furlanski pokrajini še v veljavi XXII. oddelek kazenskega zakonika, oddelek, ki govori o telesnih poškodbah? Ali je veljaven za vse državljane ali samo za gotove kategorije? Dobivamo od čitateljev številna taka prašanja, a nismo prav gotovi, kaj naj odgovorimo.“

ČUDEN ZDRAVNIK.

Pravijo, da je v deveti deželi zdravnik, ki ga vsi ljudje tako spoštujejo, da bežijo pred njegovim obličjem. Mož toča moti, ker dobivajo ml, jih dela: tepe ljudi, jim razbiva rebra in jih potem zdravi. Kdor ugane, kje je ta čudodelnik, dobi osminko rebule.

KONCERT V DORNBERGU.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici priredi v nedeljo, dne 20. t. m. ob 15.30 v čitalniški dvorani v Dornbergu koncert, na katerem bosta sodelovala tudi operni pevec iz Ljubljane, tenorist g. Ciril Bratuž in kapelnik ljubljanske opere, g. Anton Neffat. Pevski zbor bo pel devet skladb, ki jih je izvajal na svojih dosedanjih koncertih v Gorici. Vzpored objavimo prihodnjič. Priporočamo Dornberžanom in okoličanom, da podprejo društvo s čim številnejšim obiskom njegove prireditve.

TOČA V SEVERNÍ ITALIJI.

V okolišju Alessandrije v Severni Italiji je bila v pondeljek huda toča. Posamezna zrna so bila v prerezu debela 8 cm in težka nad 300 gramov. Toča je razbila električne žarnice, šipe in uničila vse poljske pridelke. Škoda je ogromna.

POZIV GORISKEGA ŽUPANSTVA.

Goriško županstvo pozivlja družine, ki so se udeležile svetovne vojne, po štirih ali več družinskih članih, da javijo to okolnost županstvu, (Anagrafe, vojaški urad vrata št. 35) do 31. julija. Istočasno morajo imenovane družine javiti, če so njihovi člani služili v italijanski oziroma v avstrijski armadi, in kateri člani so bili ranjeni ali pa umrli (v fronti ali pa doma vsled bolezni in ran). Ravno tako je treba navesti odlikovanja.

PROMOCIJA.

V petek, 11. t. m. sta bila promovirana na živinozdravniški visoki šoli v Napolju na čast doktorja živinozdravništva g. Josip Stemberger iz Goč pri Vipavi in g. Mirko Legiša iz Mavhinj pri Trstu. Častitamo!

RAZSTAVA SLIK.

Akad. slikar prof. Fr. Kopač je razstavil nekaj svojih slik (oljnate, pastelne, risbe) v pritličju „Trg. doma“, vhod iz ulice Petrarca. Vstopnina prosta; izdaja od 10.-12. in od 17.-19.

KONCERT M. SIMENCA.

V soboto 12. julija zvečer je nepričakovano lepo uspel. Udeležba je bila izredno velika.

Vzpored je bil zelo pester. Prav hvalevredno se nam zdi, da se naši umetniki vendar vsaj včasih spomnijo tudi narodne pesmi. Občinstvo je z burnim odobravanjem izrazilo svojo toploto željo, naj bi se narodna pesem nikakor tako ne prezirala kot smo vajeni. Torej narodu mnogo več biserov iz narodne zakladnice. Po našem mnenju je bilo na programu preveč italijanskih točk, čeprav spoštujemo tudi tujo umetnost. To pot smo vsaj v toliko zadovoljni, da g. Šimenc ni tako pačil laškega jezika kakor smo že včasih slišali in se sramovali.

Tenorist Šimenc ima zares heroičen

tenor — izredno razsežen in polnodoneč v vseh legah. Vidi se mu, da je operni pevec, ki globoko doživlja svojo ulogo. Morda smo imeli prav radi tega vtis, da je odlomke iz oper najbolj dovršeno pel. Kar očaral nas je v „Arijah iz „Toske“, „Mefistofelo“ in „Prodan neveste“. Težavariose iz opere „I Pagliacci“ od Leoncavalla še nisimo slišali tako dovršeno interpretirati.

G. Anton Neffat je spremljevalec na klavirju, kakoršnega le redkokdaj najdemo. Neverjetno obvlada svoj instrument, obenem pa pazi, da ne prezre nobenega odenka, ki bi mogel podpreti pevca in tako še dvigniti vtis na poslušavca.

Pri vseh takih prireditvah se nam vsiljuje misel, kako žalostno je z nami, da morajo vsi naši najboljši talenti bivati izven svoje ožje domovine. Vsem umetnikom in drugim kulturnim delavcem, ki so po svetu kličemo iz svoje zapuščenosti: Prihajajte radi med nas in rešite nam v obilni meri kruh slovenske kulture, da se še utrdimo v ljubezni do svojega rodu in njegove duševnosti.

Dr. M. B.

Kaj je novega na deželi?

BILJE.

Prihodnje nedeljo 20. t. m. se bo vršil občini zbor „Posojilnice v Biljah“ v prostorih „Kmetijskega društva“ ob 4. dop. Po končanem običnem zboru, bo govor o zadružnem gospodarstvu. Vabljeni so vsi člani, tudi iz Bukovice in iz Orehovlj.

GABRIJE-MIREN.

Opozarjamo, da se bo v nedeljo 20. t. m. vršila v Gabrijah veselica z jako zanimivim vspehom. Bratska društva prosimo, naj to upoštevajo in morebitne prireditve prestavijo. Najbolj zanimivi program bo priobčen v prihodnji „Straži“.

RENCE.

Naši snoparji so v težkem položaju. Če le zadnje drž. zb. volitve so nam povedale, da imamo razum treznomislečnih, tudi zdelo omahljive ljudi. Zelo občuten udarec so nam prizadeli v onem usodnem trenutku. Začudili smo se zlasti nad postopanjem onih gospodov, do katerih smo gojili dolga leta vse naše zaupanje ter nikdar dvomili nad njihovo odkritosrčnostjo in ljubeznijo do nas, nikdar ukrepali brez njih nasvetov i. t. d. Toda ravno pri njih smo doživeli v onem usodnem trenutku, ko je bilo treba pokazati svojo značajnost.

Cerovškov gospod.

Življenje Valentina Staniča.
(Spisal Joža Lovrenčič)

»V ostrem kotu, ki ga tvorita dve visoki skalni steni, pada iz skale izvirajoča Savica preko zelo visoke, strašne stene in se razprši skoraj v prah, preden doseže v peneci se-kotel. Ko sem bil tam, voda ni bila posebno velika, se torej ne more primerjati v veličastvu s slapom Salice v Krumuču. Ozenka steza vodi od spomeniku pod steno prav do kotla. Povsod curlja voda in ledenomrzeli veter piha iz kotla. Splazil sem se do kipeče vode, je izpil tri čašice na zdravje — komaj sem se mogel spomniti nekaterih prijateljev narave, kaj šele, da bi mogel vse znane mi imenovati, ker je ledenomrzla vlažna sapa protestirala proti moji navzočnosti. Stopil sem nekoliko nazaj in opazoval neposnemljivo Stvarnikovo delo

bridko razočaranje. Obrnili so nam hrbet in krenili v nasprotni tabor ter nas pustili na cedilu. Globoko smo jih obžalovali, ko smo jih videli celo v tuji službi, v službi nosovarskih agentev. Ko smo pa njihovo delo opazovali smo razumeli, da jih goni le gola sebičnost.

Ze se pa zavedajo svojih grdih dejanj, uvideli so, da jim ta služba ni pristojala, kajti na vesti imajo tudi mnogo žrtev, ki so jim slepo sledile. Umevno, da so se začeli pred nami sramovati. Zavedajo se, da so s svojimi mi dojanji zatajili svoj narodni ponos in zapravili globoko spoštovanje, ki so ga uživali med nami. Predobro vedo tudi vsi trezni Italijani, da se taki značajneži pritepejijo v njih tabor le iz kakih koristolovskih namenov. Zato se tudi ne čudimo, kako jih njihovi značajnosti primerno častijo in plačujejo.

Uredništvo „Goriške Straže“ izjavlja tem potom, da g. visokošolec Mozetič Franc ni v nobeni zvezi z dopisom z dne 7. julija t. l.

IDRIJA.

V soboto ob 8.30 zvečer se bo vršil, kakor čujemo iz dobro poučenega vira, koncert tenorista zagrebške opere g. M. Šimenca v dvorani hotela Didič. Program bo zelo novosten. Po si-

na nad seboj. Na levi ti visi nad glavo groz in strah vzbujajoča stena, pred seboj komaj dosežeš z očmi vrh navpične stene, raz katero pada Savica. Ta čer se nadaljuje v ovinku proti vzhodu in jugovzhodu navpično in čudovito in vseokoli na njej stoje kakor majhne svečke suha jelova debela.

Ves očaran sem bil ob tem pogledu, ki je brez primere in se da le uživati, ne pa popisati. Zato še svetujem vsakemu prijatelju narave, naj je videl še toliko slapov, da se ne straši truda in pride semkaj; obilno mu bo poplačano.

In se je vrnil k spomeniku, ga približe ogledal prepisal napis z njega, nato pa pogledal barometer in termometer. In ogledal si je še enkrat veličastni hotel „ki ga pa oni Visokega Göhla na Salzburškem na strani Gollinga po mojem mnenju prekaša, sicer ne po svoji temni grozoti, pač pa v širjavi in golih stenah“, je ugotovil.

Ne daleč od slapa gre pot navzgor. Po tej je nameraval Stanič

čajnih uspehah, ki jih je imel g. Šimenc pri koncertih v Gorici in Ajdovščini, smo prepričani, da bo tudi koncert pri nas številno obiskan. Natančnejši program objavimo prihodnjico.

LOKAVEC PRI AJDOVŠČINI.

Zaključek kmetijske - nadaljevalne šole se je vršil v nedeljo 29. junija. Sklepu so prisostvovali gg. vitez Morelli de Rossi, predsednik urada za kmetijski pogoje, prednik urada za kmetijsko proizvodnjo, nadzornik vlade gr. uff. Rubini in ravnatelj vitez Marchettano iz Vidma, voditelj goriškega podravnateljstva Dr. Tonizzo, inž. Velicogna, voditelj kmet. urada v Ajdovščini, župan Edmund Čibej in celokupno starešinstvo, ter veliko število domačih-polgospodarjev.

G. voditelj Paljk Leopold pozdravi navzoče zastopnike oblasti ter vse udeležence, ki so pokazali, da popolnoma razumejo pomen kmetijskega pouka naše mladine. Izreka zahvalo vsem, ki so pripomogli, da se ta važna ustanova hvalevredno razvija. Posebna zahvala velja g. županu Čibeju in vsemu obč. svetu, ki podpira kmet. šolo s polnim razumevanjem. Nadalje poziva vse navzoče, da poskrbijo, da se bode pouk naše kmet. mladine tudi nadaljeval po začetni poti. Kmet. nadalj. šola bodi občini v ponos in splošno blaginjo.

Nato je podal g. voditelj poročilo o delovanju šole v tek. letu. Poročilo je bilo z vidno zadovoljnostjo sprejeto v znanje.

Zahvalil se je nato poročevalcu g. vitez Morelli de Rossi ki je obljubil vsi podporo kmet. nad. šoli tudi v bodoče. Ravnatelj je tudi zastopnik vlade gr. uff. Rubini dal zagotovilo, da se bode storilo vse potrebno, da se ohrani te vrste kmet. šol, ki vidno jamčijo o uspehih. G. župan Čibej se v imenu občine zahvali predstavnikom oblasti za dana zagotovila in pozove navzoče gospodarje, da se tudi v bodoče zanimajo za kmet. pouk in pošljejo mladino v kmet. nad. šolo.

G. voditelj Paljk poudarja tudi potrebo ustanovitve gospodinjstvenadljevane šole, kar odkrito rečeno, da je za izobrazbo kmet. ženstva poskrbljeno zelo malo ali celo nič. Moramo misliti na vsestransko izobrazbo in povzdigo našega ljudstva. Žena — temelj človek. družbe! In kako malo skrbimo za njeno duševno povzdigo. Kolikor bolj napreduje narod, toliko živahnije se mora razvijati gospodinjstvo, ker brez tega ne more biti uspešnega napredka v domači hiši. Gospodinjstvo, računstvo, kmet. gospodinjstvo, hišno gospodinjstvo na kmetih, nauk o živilih, skrb za zdravo stanovanje, vrtnarstvo, obleka, mlekarstvo, perutninarstvo, ročna dela, kuhanje, konservir-

na Triglav, a „čudni vodnik“ ga je pregovoril, naj bi se vrnil v grad in jo vas in od tam začel triglavsko pot.

Sliši smo torej nizdol proti jezeru, kpremljal nas je močan dež. ki pa je pojenjal. Krasno se vidi od nazaj konec Bohinjske doline. Na desni je visok, večinoma obrasel gorski hrbet, ob njegovem vznožju vodi ob jezeru steza, po kateri bi moral iti, mesto da sem z ribičem izgubljal čas. Na gornjem konca jezera bi bilo treba čez potok, da se pride na navadno pot. Levo ob bregu jezera gre prava pot k Savici mimo grevke Sv. Duha. Dalje zadija se dviga visoko in golo pogorje med Bohinjem in Tolminom. Čez gore vodita dve poti, čez Suho in Škrbino na Tolminsko, koder bi moral iti, da bi mi ne bilo treba napraviti dolgega ovinka čez Podbrdo v Bohinj. V ospredju bolj na desno se vidi slap Savice kakor megla.

Ze je bila noč, ko sem dospel v Srednjo vas. Naveličan slabe postrežbe, sem prav rad sprejel va-

nje sadja, prva pomoč v neizrednih, materinstvo, skrb za dojenčka i. t. d. kako hvalevredni predmeti, ki naj bi se obravnava v takih gospodinjskih-nadalj. šolah.

Zeleti je, da se že prih. jesen ustanovi v občini taka šola in naše bodoče gospodinjstvo nam bode iz srca hvaležno. Tudi za to ustanovo so bili navzoči pripravljene sodelovati.

Nato so se razdelila izpričevala 28 mladeničem — slušateljem kmet. nad. šole. Navzoči so se potem podali v šol. drevnico, za katero je dala občina na razpolago obetu rasajenih nad 3000 drevesc. Vse oskrbovanje istih je v rokah šol. mladine, ki se pod vodstvom g. voditelja praktično vežba v vseh potrebnih opravilih umnega sadjarstva.

Strnimo vse svoje moči v dobrobit občine in dežele, dvignimo glave proti božjemu solncu, pomagajmo bratstvu eden drugemu do boljšega blagostanja, ohranimo si šolo, to svetinjo in merilo narodovega napredka in tedaj bo naša zavest prijetna, ker smo: „Sveto služili sveti domovini“.

Prosvetna zveza.

V NEDELJO DNE 13. JULIJA

se je otvoril gospodinjski tečaj v Gorici. Udeležuje se ga 34 gojenk. Prosvetna Zveza je udeleženkam priredila lep pozdravni večer. Od tečaja pričakujemo lepih uspehov.

Društva so po italjanskem zakonu dopolnjena. Tozadejni odlok naj si prepišejo pri županstvu.

LISTNICA KMETSKO-DELAVSKE ZVEZE.

Članom K. D. Z. in strankam, ki se obračajo v svojih potrebah na zvezno tajništvo sporočamo, da bomo po možnosti odgovorjali potome „Goriške Straže“ pod stalnim naslovom „Listnica Kmetstvo-delavske zveze“. Zato je potrebno, da se vsi člani in druge stranke naročijo na „Goriško Stražo“.

1.) Skupini K. D. Z. v Volčah: Tajništvo K. D. Z. je pripravljeno napravit za 9 prijavljenih članov davčne rekurze, toda zato mu morate poslati tudi natančne podatke, davčne pozivnice in svoje ugovore. Poslali ste pa samo imena prizadetih davkoplačevalcev in tajništvo ne ve niti, za kateri davek gre.

2.) I. v Logu pod Mangartom: Vašo zadevo bo izročilo tajništvo poslanca dr. Besednjaku, ko se vrne iz Rima
3.) A.S. Brestovica: Ko se bo vrnil poslanec Besednjak iz Rima, ga bo tajništvo naprosilo, da bo vodil deputacijo k finančni intendanci.

bilo gospoda župnika, kjer sem bil preje pustil svojo prtljago. To kam je bila krasna večerja in izborna prenočišče. Bog povrni dobremu možu! Tu sem našel drugega triglavskega potnika, gospoda kaplana Jakoba Dežmana, katerega kratek, a natančen opis njegove triglavske poti bi služil lahko mestu vodnika. A moj vodnik mi je natvezel že polno strašnih reči. Zdelo se je, da mi tudi sreča že obrača hrbet. Nebo je bilo gosto prepreženo z oblaki in želja, iti drugi dan na Triglav, se je zdela prazna.

Nekoliko potrto se vlezem k počitku, a kako se mi je vzveselilo srce ko sem se še pred dvema zbudil in sem videl kos neba, na katerem so migljale zvezde.

„Vstani, srečo imaš!“ sem dejal in se začel pripravljati na pot. „Zopet je megla zakrila nebo in dobr gospodinja mi je morala uliti debelejšo svečo. Tako sva šla jaz in malosrčni Kos s svetilnico v temni noči v gore“.

(Dalje).

4.) *I. J. Šebrelje*: Ad 1.): dohodki iz duhovniške službe spadajo, kolikor niso dohodki iz zemljišča v skupino C. Ad 2.): pod davek na premoženje (ricchezza mobile) spadajo tudi negotovi in slučajni dohodki, darovi i. t. d.) Ad 3.): po našem mnenju ni treba Vam vlagati nove napovedi.

5.) *Gasilnemu društvu v Kobaridu*: Tajništvo bo naprosilo poslanca Besednjaka, da bo posredoval v Vaši zadevi pri pristojni podprefekturi, oziroma če bo potrebno tudi pri prefekturi.

6.) *I. K. Staroselo št. 33*: Če boste toženi, boste toženi pri tolminski sodnji. Sicer pa Vam svetujemo, da pojasnite vso zadevo v pismu imenovanemu odvetniku. Naslov odvetnika je: Gorica, Corso Verdi št. 37. I.

7.) *Sk. Robič-Kred*: Ali je prejela V. M. rekurz proti zavrnitvi vojne odškodnine? Tajništvo ga je odposlalo v priporočenem pismu, zato se čudimo, da povprašujete po njem že po dveh dopisnicah.

8.) *T. M. Livek št. 36*: V vaši zadevi bomo posredovali in upamo, da dosežemo uspeh. Na vas smo bili opozorjeni tudi še od druge strani.

Tajništvo K. D. Z. v Gorici.

Gospodarstvo.

Prometni davek pri prodaji živine.

V „Goriški Straži“ št. 52 z dne 7. julija 1924. smo poročali med dnevnimi vestmi pod naslovom »Kolkovanje računov«, da bo moral kmet plačevati prometni davek pri prodaji živine in vina, mošta ter grozdja. Prometni davek znaša 1 odstotek od prodajne svote. Glede vina, grozdja in mošta je ostalo naše poročilo do danes še vedno v veljavi. Glede živine pa se je vsled sklepa zadnje seje ministerskega sveta že bistveno spremenilo. Prometni davek se je v smislu čl. 3. zakona z dne 30. dec. 1923. št. 3273 od svinj in ovac plačeval samo pri klanju, od govedi pa se je plačeval tudi drugače pri prodajanju potom kolkovanja računov. Ta zakon je stopil v veljavo s 1. junijem 1924 tudi pri nas. Kar je veljalo prej samo za ovce in svinje, bo veljalo za naprej tudi za goved. Prometni davek se bo torej plačeval od svinj, ovc in govedi samo enkrat in sicer ob klanju. Ta davek se mora pri klanju plačati ne glede na vrednost živine, bodisi da zakolje žival živinski trgovec, navadni trgovec in mesarji, ali pa poljedelska podjetja.

Posestniki zemljišč (kmetje) ali pa oni, ki ga obdelujejo morajo plačati davek vsakokrat in samo v tem slučaju, ko zakoljejo žival, ki je več vredna ko 1600 lir.

Iz navedenega sledi, da je prodajanje živine pred in po klanju neobdačljivo, zato ker se ta prometni davek plačuje samo pri klanju. Pri tem je vseeno kdo žival prodaja, ali zasebni posestnik, kmet ali pa trgovec.

Zatorej ni potrebno izstavljanje pri prodajanju živali pred in po klanju nobenih računov in nobenih pobotnic. Če se pa vseeno izstavijo računi ali pa pobotnice, potem se jih kolekuje po navadni kolkovski lestvi.

Če se napravijo o prodajnih cinih svinj, ovc in govedi zasebni zapiski, se morajo kolkovati stalno z 50 cent., ne glede na prodajno svoto.

Imenovani prometni davek se plačuje istočasno z klavniško pristojbino po predpisih občin. Na boletu, ki potrjuje plačilo klavniške pristojbine se prilepijo še predpisani koleki za prometni davek. Davek znaša 1 odstotek od

vrednosti posameznega kosa svinje, ovce in govedi; vrednost se določuje po srednji tržni ceni.

Tisti, ki je v občini poverjen z izterjevanjem prometnega davka, lahko kupi predpisane koleke pri register-skem uradu in ima pravico do 2% popusta.

Pri prodaji drugih vrst živine (izjema goveda, ovce, svinje) se plačuje prometni davek pri posameznih kupčijah potom izstavitve računov.

Tajništvo Kmetijske-delavske zveze.

VALUTA.

Dne 12. julija je veljal 1 francoski frank 1.20 L, 1 belgijski frank 106 L, 1 švicarski frank 4.25 L, 1 češkoslov. kron 69 vinarjev, 1 šterling 102 L, 1 dolar 23.33 L, 1 zlata marka 5.60 L, 1 dinar 0.27.50 L.

BENESKE OBLIGACIJE.

Dne 12. julija je bil srednji kurz za beneške obveznice L. 85.25. V Trstu so bile po 84.30, v Milanu 85 in Rimu 85.

TRZNE CENE V GORICI.

Dne 14. julija so bile na goriškem trgu sledeče cene: korenje 0.50-0.60, čebula 0.70-0.80, navaden fižol 2.40-2.60, koks 3.20-3.80, salata 0.40-1, grah 1-1.20, krompir 40-50 vin., radič 40 do 1.20 lir, špinača 0.80-1.20, fižol v stročju 60 do 80 vin., vrzote 1 do 1.40, bučice (cukete) 0.30-0.50, črešnje 2.20-2.60, maslo 12 do 14 lir, mleko 1 do 1.20, med v satju 8-10, ostali med 12, jajca 55 do 60, pesa 30-40, hruške 1.20-2.40, paradžniki 1.20-1.40, jabolke 1.60-2.40, breskve 5-7, lešniki 5 lir, glavnatu zelje 1.40-1.60.

DAROVI.

Za Alojzijevišče: Sl. Kmečka posojilnica na Libušnjem 100.— L; vlč. gg.: Češornja Ante, žup. upr. 30 L; Likar Ludvik, žup. upr. 5; velec. gg.: Hrast Simon, župan - Livek, 100 L; Zigon Ivan, trgovec, 10 L. Vsem dobrotnikom: Bog stotero poplačaj!

POZDRAVI IZ FLORENCE.

Iz Florence smo dobili od tamošnjih slovenskih vojakov, ki služijo pri 19. poljskem topničarskem regimentu daljše pismo s pozdravi za stariše, sestree, brate in dekleta. Podpisani so:

Volarič Anton, Volarič Ivan od Sv. Andreja pri Kobaridu, Koren Franc, Medved Franc iz Drežnice pri Kobaridu, Krajnc Ivan, Ručna Andrej, Staroselo, Močnik Franc, Poče pri Cerknem, Čufer Franc, Zakojca pri Cerknem, Roje Vladimir, Dornberg, Saksida Jožef, Dornberg.

IZSELJENCI-EMIGRANTI V FRANCIJO

Knjigarna K. T. D., Gorica, Via Carducci 2, Vam priporoča sledeče knjige:

Ročno - konverzacijsko knjigo francosko-slovensko-nemško.

Dr. Sturm: Francosko vadnico I. in II. letnik.

Dr. Breznik: Francoska slovnica.

Dr. Pretnar: Francosko-slovenski slovar.

Samo v Knjigarni Kat. tisk. D. v Gorici, Montova hiša. dobite pristni cigaretni papir Oleschau. Se prodaja samo na debelo.

ZOBOTEHNIČNI AMBULATORIJ

V. RISSDÖRFER

sprejema od 9-12 in od 14-18
ob nedeljah od 9-12

Corso Verdi 35 - GORICA

ZAHVALA.

Globoko ginjeni se zahvaljujemo za obilne dokaze sočutja, izražene nam ob priliki prebridke in nepričakovane izgube našega dragega

Josipa Goljevščka.

Bodi izrečena topla zahvala čč. duhovščini, usmiljenim bratom pri sv. Justu, darovalcem krasnih vencev, sorodnikom in znancem ter osobju pokojnika, ki so prihiteli od blizu in od daleč na pogreb in nam izkazali ustmeno in pismeno sožalje.

Gorica, 11. julija 1924.

Družini: Goljevšček - Dr. Milič.

ZAHVALA.

Tužni in globoko potrti izrekamo vsem, ki so nam ob nepozabni izgubi naše ljubljene hčerke

ALOJZIJE,

izkazali svojo naklonjenosti ter nam nudili s tem tolažbo.

Iskreno se zahvaljujemo čast. gg. duhovnikom, posebno preč. g. Rutar-ju za nepoplačljivo tolažbo v mučni bolezni, nadalje cenj. darovalcem vencev, in sploh vsem, ki so spremili našo ljubo hčerko k večnemu počitku. Hvalo izrekamo tudi pogrebne mu podjetju Pelicon e Grapulin za popolno postrežbo.

Bog vsem stotero poplačaj!

Blago pokojnico priporočamo v molitev, njej pa bodi rahla zemljica.

Gorica, dne 10. jul. 1924.

Zalujoča družina Likar in teta.

NAŠ ZOBOZDRAVNIK

doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobeh, sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila

:: v Gorici, na Travniku št. 20 ::

Zdravnik

dr. Rado Šfiligoj

se je preselil

na Travnik št. 5, I.

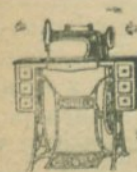
(Nasproti Lekarne)

Prodajalne „Čevljarske zadruge v Mirnu“

Gorica, Corso Verdi 32, Trst, Via dei Rettori 1, ter komisijske zaloge po celi Juljski Benečiji so založene

z „Adria-Sandali“

letošnjega izboljšane izdelka.

Prva slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno) - Gorica

priporoča svoje trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne „Mundlos“, dvokoles znamke orig. „Kolumbia“, belgijskih pušk ter vse k temu spada joče predmete.

Brezplačen poduk v umetnem vezenju, šivanju in krpanju. — Lastna mehanična delavnica in popravljavnica Piazza Duomo 5 (vogal ul. Rabatta).

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 52 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence takor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!